

אמר עזמות

(סוף מעמוד ב')

וצרף לה מכתב קטן בזו הלשון: "לזוגתי היקרה
מרתי היה שתחי'!

הייתי שולח לך יותר מזה, אבל עפר אני
בחיי וקל-וחומר במיתתי".

לא הבינה האשה את פירוש המלים, מה
עשתה? — הלכה אל הרב קוק ולא ידע. רצה לר'
חיים ויהרים הזקן את שתי כתפיו. הרב יעקב
מאיר עם שני קוואסיו לא הבינו כלום, עד שמצ'
אה יהודי חייט אחר ופתר לה את כל החידה. אך
העיף עינו במכתב הבין וקרא: הן הדבר ברור
ופשוט מאוד! את שמך "חיה", וע"כ עפר אני
ב ה י י, כלומר שהייתי עפר ואפר אצל חיה אשתי,
וקל וחומר ב מ י ת י, קרי: ב"מיססי"
כלומר: אצל ה"מיסס", חגויה האמריקאית שלו..

* * *

ועכשיו שהחלה עונת התיירים והסנוניות
הראשונות הופיעו כבר במלונים העברים שלנו,
מצוה לכפר לפניכם קצת על ע ס י י ה ת י י
ר ו ת בארצנו.

מי-שהוא כאלה, שהשעה החוקה להם —
ומי אינו דחוק בימינו ובמקומנו? — נטפל
ליהודי אמריקאי החשוד בציוניות והתחיל משדלו
בדברים ומסביר לו עד כמה עסקו נושא פרי ועד
כמה העתיד שלו בטוח, למרות ההתחרות החדשה
בזכרון-משה; בקיצור, ולכן, ובכן: — שכנס
בתור שותף לעסק ותהה לו הכנסה הגונה.

האמריקאי מאזין ומקשיב ב ק ר י ר ו ת
של גולן ועונה בנחת: הכל נכון, אמת ויציב.
כלום אי אפשר להאמין וליהודי שבא ומעיד על
עצמו, שהוא עושה עסקים טובים? אלא מאי?
העסק שלך הריחו מ כ נ י ס כסף, ואני בעור-
נותינו הרבים, באתי אל הארץ בכוונה תחילה אך
ורק ל ה ו צ י א כסף...

I like ושוב מעשה בתייר אמריקאי מהסוג
aPlestine שנכנס לבנק בתל-אביב ובקש
לדבר עם ה"מנג'ר". (מנהל).

מי שהוא התיצב לפניו בתור סגן-מנג'ר,
עבה וכבד-פת.

— יש לי — אמר התייר — כמה וכמה מניות
מחברות א"י, ורצוני לקבל את הדיבידנדה... (כש-
עת דיבורו הוא מוציא מתיקו מניות של כל מיני
חברות שהלכו לעולמן ושלא באו כלל לעולם).

סגן-המנהל הסביר לו באנגלית הפלשתינאית
שלו, כי המניות הללו אינן נושאות פרי ואין שום
חלוקה רווחים עליהן.

התייר האמריקאי התארם קצת ואמר:
I see! it is a kind of donation shares
of Palestine Companies.

כלומר: עכשיו הבנתי: אזאלה הן מ נ י ו ת-ש ל
צ ד ק ה מחברות א"י...